

Substituts a Ensenyament

Cristina Montiel Pérez. Ilagostera.

Sóc una de les afectades de la poca transparència del Departament d'Ensenyament dels Serveis Territorials de Girona, a més puc afegir com a greuge el poc tracte humà que es dispensa als substituïts. Substituïts que treuen les castanyes del foc al Departament quan els convé, tu has d'estar sempre disponible per si t'avisen. Un cop se t'acaba la substitució, que pot durar dos dies, tres setmanes, vuit mesos, et fan fora i a tornar a esperar. Els nomenaments telemàtics d'aquest any han acabat d'afegir més boira a l'assumpte, hi ha hagut adjudicacions de places que no han estat publicades.

La vida del substituït és aquesta, esperar, esperar i quan ja s'han donat les millors places d'amagat, esperar les escorrialles i veure si aquest cop serà una jornada sencera i no més enllà de 50 quilòmetres. Només volem treballar dignament.

He treballat el darrer any a secundària, a primària dos anys, quan m'han necessitat era allà, he fet música perquè els en faltaven professors, he estat en cinc llocs en dos mesos, he intentat treballar sempre tan bé com he pogut. I ara què? Ara no tinc feina, dubtant de si enviar la carta perquè potser no tindrè feina mai més. Què he de fer? Només em puc queixar per veure si les coses s'arreglen i perquè siguin més transparents, encara que no en sigui la tendència, tal com em van avisar des del Departament quan em van dir que confonia el concepte de «públic». Sí, confonem públic amb transparent i això no s'ha de fer, ai, ai, ingenuïtat!

Per sort, crec que els sindicats han aconseguit que els Serveis Territorials de Girona avisin de la no obligatorietat d'acceptar la mitja jornada, un terç, dos terços, etc. El Departament deia que era obligatori i la llei que no. Havies de fer mil i una peripècies per no acceptar una mitja o un quart lluny de casa amb la por de no recuperar el teu número per als propers nomenaments, ara sé que encara es lluita perquè et tornin el teu número ràpidament. I així anem engrossint la bossa d'aturats, que per sort són poca gent, mentre a les escoles i instituts, com diu el senyor Maragall, no hi falta ningú. Tot està preparat i va de meravella.